

הרב לוי
הגר • אנשי
מעשה |
עמ' 16

ופרצת

מהנעשה והנשמע בעולם השליחות באה"ק

גיליון מס' 11 מנחם אב ה'תשפ"ו

חב"ד
כל הלכ לכל אחד
צעירי
אגודת
חב"ד
chabadisrael.co.il
חב"ד ישראל >> הכותבת שוקל לכל ענין יהודי

”הכל הוא בכוחו
ובברכתו של
הרבי, המשלח.
אין פירוש הדבר שאין
קשיים - יש קשיים
והרבה. בעולם הזה
אי אפשר שהכל
ילך בנקל. אך אנו
מבקשים מהקדוש
ברוך הוא שלא נתפעל
מהקשיים, אלא
להמשיך כולנו לעמול
בלב טוב ובביטחון
גמור שהכל יתקדם -
וברוך ה', השי"ת עוזר
שאכן מצליחים
ומתקדמים”

סיפורו המדהים של
הגה"ח הרב מנחם
וולפא השליח הראשי
ורב קהילת חב"ד
בנתניה • מתוועדים
שליחות עמ' 4

הארגון הרפואי מבית צעירי אגודת
חב"ד, לב חב"ד, חנך את משרדי המוקד
הרפואי המהודרים | עמ' 11

”התוצאות המדהימות
שמתחוללות כתוצאה מלימוד
חסידות מחזקות את המוטיבציה
ואת ההבנה כמה זה חשוב ודחוף”
• שיחת היכרות עם הרב מנדי
מקוביצקי שליח הרבי בשכונת
קרית גנים באר שבע | עמ' 12

תמונת החודש

גם השנה מתקיימים על ידי צעירי אגודת חב"ד הקעמפים המיוחדים למאות ילדי השלוחים מכל רחבי הארץ (תחילה הקעמפ לבנים ולאחריו יתקיים הקעמפ לבנות), עם תכנית מושקעת וחוויה מעצימה שמחברת בין משפחת השלוחים ומעניקה כוחות והתחדשות להמשך השליחות של הדור הצעיר לשליחות

ביקור באוהל הרבי מליובאוויטש ובמרכז חב"ד העולמי 770 חווייה רוחנית של פעם בחיים

גם בשיא החום והלחות
של ניו יורק בקיץ...

תרגישו את הרוח!

הציון הקדוש

- 10 דקות מ-JFK
- פתוח תמיד
- עמדת התרענונות

בית 770

- סיורים בעברית
- יוצא בכל יום
- הדרכה מקצועית

תאמו סיור בקלות:

צעירי
אגודת
חב"ד

chabadisrael.co.il
חב"ד ישראל - הכוחות שנקו לכל עניין יהודי

להפצת עלונים שבועיים
במקום מגוריכם או
במקום העבודה כנסו
לאתר חב"ד ישראל

צעירי
אגודת
חב"ד

יו"ר: הרב יוסף יצחק הכהן אהרונוב
נערך והופק עלידי המרכז לעזרי שלוחות
© כל הזכויות שמורות
אנא לשמור על קדושת הגיליון
לתגובות והערות: ufaratzto@gmail.com

הוספה באופן ד"ופרצת"

ויגאלנו ויוליכנו קוממיות לארצנו, והקיצו ורננו שוכני עפר והם בתוכם, במהרה בימינו ממש.

והנה, כללות הענין דהפצת המעיינות חוצה קשור עם יום ההילולא [דכ' מנחם אב] – מכיון שבעל יום ההילולא מסר את נפשו על הפצת המעיינות, ועד כדי כך – ששלחו אותו בגלות, ונפטר בגלות, ועד היום הזה מקום מנוחתו "מאחורי מסך הברזל", וזאת – אף שבנוגע לנשמתו, עולה הוא מדרגא לדרגא בעילוי אחר עילוי, ובפרט ביום ההילולא דשנה זו, שאז מתחילה שנת הארבעים להסתלקותו.

[וכמדובר כמ"פ שגם לאחר ההסתלקות ישנו כללות הענין דהמשך והוספת מספר השנים – כידוע רשימת כ"ק מו"ח אדמו"ר אודות אמירת המאמרים כאשר מלאו פ"ד שנים להולדתו של כ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע – לאחר ההסתלקות].

ובקשר לזה – מכיון שנמצאים כאן יהודים שזכו לחיות ביחד עם אדמו"ר ולשמשו כו', בפרט בשנות חייו האחרונות – יאמרו עתה "לחיים" מתוך שמחה וטוב לבב.

ויה"ר שזכותו של בעל ההילולא תעמוד להם להתברך בכל מילי דמיטב, הם ובני ביתם וכל אשר להם, בטוב הנראה והנגלה למטה מעשרה טפחים.

ובקרוב ממש נזכה לקיום היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר", ובעל ההילולא עמהם, שאז נזכה כולנו לראות את בעל ההילולא, נשמת בגופים דוקא

(משיחת כ"א מנחם אב תשמ"ג)

כאו"א מהשלוחים – הן אלו שנמצאים בארץ הקודש, והן אלו שנמצאים בחוץ לארץ – צריך לדעת שהוא שליח של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ש"שלוחו של אדם כמותו", והרי נשיא דורנו (המשלח) הוא שלוחו של אדם העליון, ושלוחו של אדם העליון כמותו, כמבואר בלקו"ת ויקרא בתחלתו (א, ג), ובפרט שעבודת השליחות קשורה עם עניני התורה ומצוותיו, עליהם נאמר "כבדו את המצוות שהם שלוחי". ולכן, עליו להתנהג באופן המתאים לכך.

וככל שתהי' עבודתו במילוי השליחות כדבעי – עליו להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בכל פעולות אלו, ועד שהוספה זו היא באופן ד"ופרצת" – לגבי העבודה ד"ופרצת" שלפנ"ז.

וכל ענינים אלו – בתכלית השלימות, בהתאם לענינה של ירושלים – עי"ש יראה וע"ש שלם, היינו, שלימות היראה, שזוהי תכלית ומטרת כללות העבודה בעניני התורה ומצוותיו, כמ"ש "ויצונו ה' אלקינו לעשות את כל החוקים האלה ליראה את ה'" (כני"ל סטי"ז).

ועי"ז זוכים להמשכת כל הברכות, בני חיי ומזוני רויחי [כמ"ש בפרשתנו: "ואכלת ושבעת", כך שאין צורך לדקדק עד כזית כו'], ובכולם רויחי – בפועל ממש, למטה מעשרה טפחים,

וכמ"ש בפרשת השבוע שבו מתקיים כנס השלוחים: "ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה", היינו, שרואים בגלוי ובמוחש את המשכת כל עניני ברכה, ובאופן ד"היום", כמארו"ל "מה היום מאיר כו",

ועד שזוכים לברכה העיקרית – "יעלה הפורץ לפנינו", בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, יבוא

להביא את נתניה מתנה לרבי

סיפורו המרתק של אחד מחלוצי השליחות בארץ הקודש
- הגה"ח הרב מנחם וולפא שליט"א, השליח הראשי בנתניה

והתודעה לשליחות בארץ הקודש היו עדיין ממש בראשית דרכם. כמעט שלא היו שלוחים; היו מעטים ממש, כאלה שאפשר היה לספור על אצבעות הידיים. היה, למשל, החסיד הנודע ר' ראובן דונין ע"ה בחיפה, ועוד בודדים. אבל אצלי היה ברור כבר אז, בלי כל ספק, שאצא בע"ה בשליחות הרבי. אני זוכר היטב כיצד הבטתי מלמטה למעלה על אותם חסידים שיצאו לשליחות - על גודל הזכות שנפלה בחלקם, להיות שלוחי הרבי.

"כשחזרתי מן הקבוצה, וכמקובל באותם ימים, שבתי ללמוד בישיבת תומכי תמימים בכפר חב"ד. אמנם כל העת השתוקקתי לשוב ולנסוע אל הרבי, אך מצד השלטונות הייתה מניעה כידוע; והיה קשה מאוד לקבל היתר יציאה. כך נשארתי ללמוד בישיבה. בחודש חשוון תשל"ג, זכיתי לשמחתי הגדולה לקבל

כאן, במסגרת זו, לסיפורו המרתק של הרב שניאור ברוד, שליח הרבי בשכונת עיר ימים בנתניה. ותארו לעצמכם, שבלעה"ר, כאלה, יש בעיר עוד חמישים!

ביקשנו אפוא לשמוע מהרב וולפא על הדרך הארוכה - מן הימים הראשונים, לפני יותר מחמישים שנה, ועד למפעל השליחות הגדול שמאיר היום את העיר נתניה כולה.

"הבטתי עליהם מלמטה למעלה"

"זכיתי", מספר הרב וולפא, "להיות ב'קבוצה' של שנת תש"ל-תשל"א. כידוע, באותן שנים הייתה ה'קבוצה' מתחילה בחודש ניסן ומסתיימת בניסן של השנה שלאחריה. באותו שלב, מושג השליחות

הפעם אנו מתכבדים לשוחח עם אחד מחלוצי וממחוללי מהפכת השליחות בארץ הקודש: השליח הראשי לנתניה ורב קהילת חב"ד בעיר, הגה"ח הרב מנחם וולפא שליט"א.

מה שמתרחש בנתניה הוא פלא של ממש - מודל של שליחות, התמסרות ולהבת אש חסידיית ורחבת היקף, שב"ה נעשה מקור השראה לערים גדולות נוספות בארץ הקודש. בחן, בחריצות ובמסירות אין קץ, בנה הרב וולפא אימפריה של שליחות: למעלה מחמישים שלוחים, הפועלים בכל שכונות העיר בפעילות ענפה ומעוררת השתאות; לצד זאת, קהילת חב"ד משגשגת ומפוארת, מוסדות חינוך מצוינים לבנים ולבנות; וחיי קהילה ושליחות מפוארים.

רק לפני כמה גיליונות התועדנו והתוודענו

שהמתנה שהייתי מצפה לה היא, שבשנה זו, 'שנת השבעים', מי"א ניסן זה עד י"א ניסן הבא, תשל"ג, יוקמו בעולם לפחות 71 מוסדות חדשים - בין מוסדות חינוך, בין בתי חב"ד, בין מוסדות צדקה וחסד.

"כמובן, שדברי הרבי 'הדליקו' את כל חסידי חב"ד בכל רחבי העולם, וכולם עסקו ב'מטלה החדשה'. גם בארץ הוקם אז 'ועד ע"א מוסדות' כדי לפעול בעניין; וכאמור, דודי ר' משה סלונים ע"ה, היה אחד מראשי הוועד.

"כאשר פגש אותי דודי ר' משה, היה זה בתחילת חודש אדר, כך שנותרו עוד ארבעים יום עד י"א ניסן - המועד האחרון להגשת המתנה המיוחדת שביקש הרבי. אנשי 'ועד ע"א מוסדות' עמלו קשה להקים מוסד ועוד מוסד כדי למלא את רצון הרבי ולהגשים את משאלתו.

"קהילת חב"ד בארץ הקודש, באותן שנים, לא הייתה גדולה כפי שהיא כיום. רחוק מכך. לפיכך, המאמץ להקים מוסדות נוספים היה כרוך בקשיים ניכרים. אחד הרעיונות שעלה אז היה לשלוח בחורים תמימים, אחרי שנת ה"קבוצה", לערים שונות בארץ, שיחלו שם בפעילות - שיעורי תורה, הפצת יהדות וחסידות.

"דודי ר' משה פנה אלי ואמר: 'אתה צריך לתת את נתניה מתנה לרבי! מחר בבוקר', המשיך, 'בשעה פלונית, יוצא אוטובוס מאזור התחנה המרכזית הישנה בתל אביב ברחוב הגר"א. קו 601' - הוא כבר הגיע אליי מוכן מראש עם כל הפרטים, וזאת בעידן שלפני האפליקציות וגוגל... - 'בנתניה, בדרום העיר, השתכנו בשנה האחרונה עולים רבים מרוסיה, מגרוזיה, מבוכרה ומצפון אפריקה. והקימו להם שם, בפחונים, בתי כנסת ארעיים - אשכנזי, גרוזיני, בוכרי, צרפתי וליוצאי צפון אפריקה. העולים החדשים שבאו לארץ יודעים מעט מאד, ואני מציע שתחל את פעילותך שם. סע אפוא באוטובוס, רד בשכונת אזורים, שם תחפש היכן העולים מתגוררים והיכן בתי הכנסת שלהם, ותכנס אליהם. משם צריך להתחיל ולהביא את נתניה מתנה לרבי".

שלושה מלאכים עם זקן לבן

ומה עשית?

"כמובן שלא תכננתי איך ומה לעשות, וגם לא ידעתי בדיוק במה הדבר כרוך,

אשרת יציאה לארבעה חודשים - וכמובן, נסעתי מיד שוב אל הרבי.

"שהייתי אז אצל הרבי בחודשים חשוון, כסלו, טבת ושבת. לא צריך להרחיב כמה כוחות, חיות והתלהבות בכל העניינים - בלימוד התורה, בחסידות, במבצעים - שאבתי במשך ארבעת החודשים הללו. ממש סם החיים. אבל כשהם הסתיימו, היה עליי לחזור ארצה.

"עם הגעתי ארצה, חזרתי ללמוד בישיבה. מיד כשהגעתי לכפר; והנה פוגש אותי דודי, אבלחט"א, רבי משה סלונים ע"ה, שהיה גר אז בכפר חב"ד ושימש בזמנו בין היתר כמנהל ה'רשת'. בין היתר, הוא שימש כאחד מראשי 'ועד ע"א מוסדות' שהוקם בשנה קודם לכן, בשנת תשל"ב.

"כידוע, בי"א ניסן תשל"ב חגג הרבי את שנת ה-70; והתוועד התוועדות מפורסמת ביותר. במהלכה דיבר הרבי על נושאים רבים, שאין כאן המקום לעמוד עליהם. בין הדברים אמר הרבי, שמנהג העולם הוא לתת מתנה למי שחוגג יום הולדת. ככלל, אין נהוג כמובן להתערב בשאלה איזו מתנה יעניקו לו - אך הואיל ושמע שרוצים לתת מתנות בקשר עם שנת ה-70, הוא מבקש להציע איזו מתנה לתת... הרבי הקדים ואמר, שרבים כתבו לו שמאחר שהגיע לגיל שיבה, כדאי שינוח יותר ויפחית ממאמציו. ועל כך עניתי להם, אמר הרבי: שאינני מסתכל על הפספורט... שהרי המשנה אומרת: 'בן שבעים לשיבה וכן שמונים לגבורה' - מכאן שמי שנכנס לשנות ה-80, פעולותיו צריכות להיות בהתגברות יתרה! ואז שב הרבי לעניין המתנה ואמר: לאחר הקדמה זו, אתערב באופן חריג ואציע

נתניה

280,000 תושבים

53 שלוחים

4 מעונות

14 גני ילדים

37 בתי כנסת חב"ד

7 מקוואות טהרה

בית ספר
שלהבות חב"ד

(מהגדולים בבתי הספר בנתניה 4
כיתות בממוצע בשכבה)

ישיבת תומכי
תמימים

על יסודי לבנות
בית רבקה, וסמינר
טכנולוגי לבנות.

אגף החסד
מהגדולים ביותר
באזור השרון

הרבי ושאל: מתי הבנייה אמורה להסתיים? הרב שר ענה, שמקווים שתושלם הבנייה לאחר החגים, כלומר חגי תשרי תש"ן. ואז אמר הרבי: אני רואה שאתה מחייך, סימן תגיד להם שאם הם רוצים שאני אהיה מרוצה, שיעשו חנוכת הבית לפני חמשה עשר באב

המלחמה נותרה שם קהילת אנ"ש, מאלו שלא עלה בידם לברוח בבריחה הגדולה בשנת תש"ו. ופעלו באחדות ובאהבה עם הקהילה דשם. בקיצור, מבחינתם, הייתי אני הקטן עוד חוליה בשרשרת הארוכה והמפוארת - כשם ששלחו לאבותיהם, כך גם כעת, שולח הרבי שליח אליהם. והם אכן קיבלו אותי בחום ובאהבה גדולים.

"כאן הונח היסוד הראשון, של התעוררות הקהילה הבוכרית בנתניה, שכולם הפכו לחסידי הרבי, בלב ובנפש - יראים ושלמים. ילדיהם למדו לימים, בתומכי תמימים, ונכדיהם לומדים היום ממש במוסדותינו, חסידים פנימיים ונאמנים. ומהם נפוצו כבר בכל הארץ, שלוחים וחסידים, העושים נפלאות בשליחות הרבי. וזהו דבר מיוחד במינו ממש.

"אותו יהודי ראשון שפגשתי - שמו רבי יהודה סעידוב, שהשי"ת יתן לו בריאות שלמה ואיתנה. יהוד שכל בניו ב"ה עוסקים בהפצת התורה והמעיינות, מלמדים ומשמישים כרבני קהילות במקומות שונים.

שמחה גורודצקי שנשלח לבוכרה ופעל שם במסירות נפש להחזקת היהדות והחסידות. אחר כך בימי מלחמת העולם השנייה הגיעו לשם אנ"ש, חשובי החסידים. לאחר

אך כחייל פשוט נאמן - נסעתי לנתניה. ירדתי, כאמור, בתחנה של שכונת אזורים. עמדתי והבטתי סביבי. ראיתי אברך צעיר, עם כיפה בוכרית גדולה לראשו. 'איפה כאן בתי הכנסת של העולים החדשים?' שאלתי אותו. 'מי אתה?' - הלה החזיר בשאלה. 'באתי עכשיו, בשליחות הרבי לנתניה', עניתי. - 'אתה שליח של הרבי?!' קרא בפליאה. 'בוא, אני אקח אותך'.

"התברר, שהוא מכיר היטב את חב"ד מסמרקנד. שם עמד בקשר הדוק עם אנ"ש ולמד תורה וחסידות, בישיבה במחתרת. הוא ראה זכות גדולה לעצמו לקחת אותי לבית הכנסת של הבוכרים.

"נכנסתי איתו לבית הכנסת. ישב שם קהל, ובראשם מעין שלושה מלאכים עם זקנים ארוכים לבנים, והם לומדים לקוטי תורה. לא פחות ולא יותר. כשראו אותי שאלו מיד: מי אתה? עניתי: באתי בשליחות הרבי. 'אתה שליח של הרבי?! אז אתה תלמד את השיעור'. מוסרי השיעור היו אנשים מבוגרים, בני שמונים ומעלה, שישבו בראשם ולימדו. ואני הייתי אז בחור צעיר. ניסיתי להתחמק - אך ללא הועיל. הם הושיבוני; והמשכתי את השיעור מהנקודה שבה אחזו... והשאר, כמו שאומרים, הוא כבר היסטוריה.

"אני חייב לציין, שההרגשה אז הייתה מיוחדת במינה! שכן לעדה הבוכרית הנכבדה יש היסטוריה נפלאה ומרגשת של שלוחים מרבותינו נשיאינו -הראשון היה הגה"ח הרב אליעזרוב, שהרבי הרש"ב שלח לבוכרה. והוא נלחם מלחמות ה' שם, על העמדת הדת על תילה. הוא קירב את הצעירים והקים דור של תלמידים, חסידים ושוחטים ופעל רבות. לאחר מכן, בימי הרבי הריי"צ, היה זה הרה"ח הרב

הליכה לכל צד - לדרום נתניה, כשבדרך, שוחחנו בשיחות הרבי והכנו את עצמנו, לקראת הביקורים, בבתי הכנסת שבשכונה. כך, ככל שחלף הזמן, יצרתי קשר עם קהל רחב מאד באזור, ונתניה עלתה על מפת השליחות.

"אגב, כשצאגו"ח הוציאו את ה"ברושורים" של חב"ד לחגים, חנוכה ושאר המבצעים - ועליהם פורטה רשימת הסניפים של צאגו"ח - היו אז אולי, חמישה בתי חב"ד בכל הארץ! - ואחד מהם, היה נתניה. והעובדה נקבעה.

"במשך השנים, הפעילות הלכה והתפתחה בצורה מדהימה. פתחנו גני ילדים, ומעון יום, ואפילו 'כיתות בי"ס' בלתי רשמיות לילדי העולים. והכל לצד הפעילות המסועפת והמתעצמת בשיעורי תורה, פעילות נוער ושאר המבצעים הידועים, שזכינו שהרבי חידש והוסיף אז מזמן לזמן. כן פעילות החגים, מבצע שופר, ד' מינים חנוכה ועוד. בהמשך הקמנו מנין תפילה חב"ד, חדר חסידי לבנים, בית ספר יסודי חב"ד לבנות; והצלחנו בס"ד לקבל את אישור העירייה וסמלי משרד החינוך. וב"ה, עד היום, הינם מתפתחים ומשגשגים, בכמות ובאיכות.

"כאן המקום לציין, את הרב בנימין ניאזוב שיחי, מחשובי הקהילה, שהיה לי לשותף מדהים; ומסר את נפשו לביסוס והצלחת הפעילות והמוסדות.

"לאחריו הגיע לנתניה הרב יצחק טייכטל שיחי, המשמש כיום כסמנכ"ל המוסדות, שליח בשכונת 'קריית השרון' ורב בית הכנסת חב"ד המפואר שם, שהוא מעמודי התווך של המוסדות, מסור ונתון למוסדות ולפעילות השלוחים ברחבי העיר.

"עוד דמות מופת, להבחל"ח, שראוי להעלות את זכרוננו, שליווה אותנו מתחילת השליחות - הלוא הוא השליח הרב נתנאל דרייפוס, עליו השלום. הוא פעל המון דברים גדולים ועד היום אנשים רבים מזכירים אותו בגעגועים. הוא סייע למשפחות, בהרבה תחומים, בעצות ובקירוב משפחות. הוא היה מאוד מיוחד; וחבל על דאבדין.

"כן נזכיר, את משפחת הרב יהושע שארף שיחיו, ששימשו כשלוחים בנתניה בתחילת הדרך ופעלו בהצלחה רבה, וכן להבחל"ח, משפחת הרב יוסף בורובסקי ע"ה, שהיו תקופה מסוימת חלק חשוב בשליחות בעיר."

להגשים את הבלתי אפשרי

מתי נבנה בית חב"ד המרכזי, הגדול?

"סיפורו של בית חב"ד המרכזי", אומר הרב וולפא בבת צחוק, "הוא סיפור ארוך,

'אתה שליח של הרבי?! אז אתה תלמד את השיעור. מוסרי השיעור, היו אנשים מבוגרים, בני שמונים ומעלה, שישבו בראשם ולימדו. ואני הייתי אז בחור צעיר. ניסיתי להתחמק - אך ללא הועיל. הם הושיבוני; והמשכתי את השיעור, מהנקודה שבה אחזו

" כך היה, ביום הראשון להגיעי לשליחות, בבית הכנסת של קהילת הבוכרים. כאמור, היו שם בתי כנסת נוספים של קהילות קודש שעלו ממקומות שונים - גרוזיה, רוסיה, צפון אפריקה, מזרח אירופה, אשכנזים ודוברי צרפתית. ולכולם הגעתי מאז, ב"ה, באופן קבוע."

כך נתניה עלתה על מפת השליחות

כלומר, זה לא היה ביקור חד פעמי, זה הפך להיות לסדר קבוע?

"בשלב הראשון, הייתי נוסע לנתניה בבוקר, פעלתי שם בשיעורי תורה, בביקורי בית ובמבצעים, עד אחה"צ; וחזרתי לישיבה. לאחר מכן, הוספתי גם את ימי שבת קודש. לפני שבת הייתי ניגש למטבח הישיבה, והגברת לוין ע"ה, מנהלת המטבח, דאגה לנו למאכלי השבת: דגים, בשר, צ'ולנט, סלטים וכל הדרוש לסעודות. ואפילו... כלי מיטה. וכך, עם כל הציוד, הייתי לוקח עמי כמה בחורים והיינו שובתים שבת בדירה שצאגו"ח

העמידה לרשותנו. הדירה הייתה במרכז העיר. וממנה צעדנו בערב שבת, בבוקר יום השבת וכן אחר הצהריים - כשעה

הרב זולפא עם הרב הרב
הראשי לישראל הגאון רבי
קלמן בר שליט"א

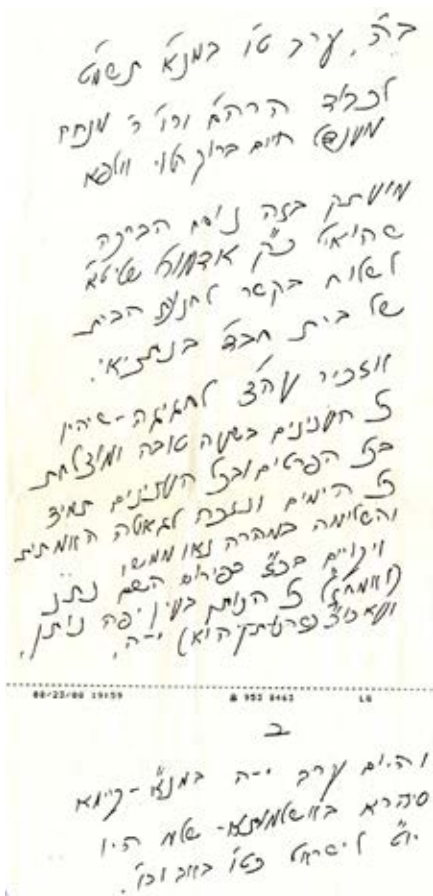
"נכנסנו כמובן ללחץ עצום. העברנו את הבנייה, לקצב של כמה משמרות ביממה בחלק מהזמן, כמו כן הצטרפו אברכי אנ"ש והמקורבים, לתת יד ולזרז את הבנייה, ככל שניתן, כדי להספיק ולסיים. הבעיה הגדולה הייתה, ראשית, שהזמן שנותר היה קצר מלהשלים את כל הדרוש לסיום הבנייה. עוד זאת, שבפועל לא הייתה לנו יכולת כספית להמשיך. כי נותרה עוד עבודה רבה בעלות עצומה - אינסטלציה, חשמל וכיוצא בזה כל עבודות הגמר - וכל זה היה רחוק מאתנו מאד! וכאמור, שבדרך הטבע, לא ראינו כיצד ייתכן שבמספר חודשים נגמור את כל הבניין! לא ברמה הטכנית, ובעיקר - מהבחינה הכספית, שלא הייתה בידנו.

"כתבנו לרבי, שאנחנו רוצים לבנות ורוצים להמשיך בכל מאודנו; ומבקשים ברכת קדשו, כי כרגע המצב קשה מאד ואין לנו את האפשרות. אך מהרבי, לא היה מענה. כתבנו פעם נוספת, ושוב לא היה מענה.

"יום אחד נסענו לכפר חב"ד, ונכנסנו לרב אהרונוב, יו"ר צאגו"ח שליווה אותנו וסייע לנו לכל אורך הדרך. סיפרנו לו את המצב ללא כחל וסרק; שאין בידנו יכולת, וזקוקים אנו לעזרה. תוך כדי שיחתנו, מתקשרת אשתי תחי' למשרדי צאגו"ח ומוודיעה לי: הרב גרונר התקשר עכשיו ומסר שיש תשובה מהרבי על מה שכתבנו זה מכבר בנוגע לבית חב"ד. תשובת הרבי הייתה: 'בטח הגיע אליהם המדובר לאחרונה אודות בנייה. אזכיר על הציון'.

"כוונת הרבי הייתה לשיחות שבהן דיבר במשך אותה שנה חזק מאד על שנת תשמ"ט כ"שנת הבניין", ובמסגרתן ביקש לבנות או לרכוש בניינים חדשים, כמו גם להרחיב מבנים קיימים, ציבוריים וגם פרטיים. במילים אחרות, אמר לנו הרבי: מה אתם אומרים שאין לכם כסף? אבל שמעתם מה שאני דיברתי על אודות בנייה. אני אומר לכם לבנות, זהו. תבנו! אזכיר על הציון. אבל תבנו.

הרבי חש בקושי הגדול בו עמדתי, ובהחלטה הנחושה והלא פשוטה שקבלתי על עצמי, לשוב בערב ראש השנה ארצה, בגלל שליחותו של הרבי. לוותר על ה'גילויים' מפני ה'עצם'

של הרבה ניסים. בשלב מסוים, בסוף שנות המ"מים (תשמ"ח), התחלנו לבנות מבנה לבית חב"ד המרכזי - והקדשנו אותו ע"ש הרבנית חיה מושקא ע"ה, שנסתלקה תקופה קצרה לפני כן. בית חב"ד גדול ומפואר, בן שלוש קומות, הנמצא בדרום נתניה. אז היה זה אתגר כביר. זכינו לקבל מהרבי, מענות של עידוד וחיוזוק וב"ה, צעד אחר צעד, התקדמנו לאט בבניית בית חב"ד.

"אני נזכר באותה תקופה, שבה התחלנו לבנות את הבניין, וזאת על אף שלא היה בידנו הכסף הדרוש לבנייה. את המגרש קיבלנו בהקצאה מעיריית נתניה, ע"י משרד הפנים, אך היינו צריכים לבנות; וכסף בסדר גודל הדרוש ממש לא היה בידנו... החלטנו, בכל זאת, להזמין חומרי בנייה - מלט, בלוקים, ברזלים וכו', קיבלנו מהמפעל תנאי תשלום שוטף 30 או שוטף 60. האמת שחשבתי לעצמי: בדרך הטבע מה יועיל לנו שוטף פלוס, הרי גם בחלוף אותה תקופה לא יהיה בידנו לכאורה במה לשלם - אך מאחר שכבר רכשנו את החומרים לא הייתה לנו ברירה אלא להתאמץ לעשות הכל כדי להשיג מימון ולשלם. והמצב נעשה קשה יותר ויותר! אפשר לומר, שלאורך כל הליך הבנייה היו ניסי ניסים ממש. וגם היו כמה התייחסויות מיוחדות מהרבי שהביאו באופן נפלא למימוש והשלמת הפרויקט. וכדלהלן.

"בעיצומו של הליך הבנייה שהתנהל באיטיות יחסית מטבע הנסיבות, ביקר סגן ראש העיר נתניה, הרב שמעון שר - ה' ישלח לו רפואה שלמה - אצל הרבי. היה זה בחודש אדר תשמ"ט. הרבי שאל אותו, בין הדברים: מה עם בית חב"ד בנתניה? הרב שר ענה: העירייה עוזרת להם. המשיך הרבי ושאל: מתי הבנייה אמורה להסתיים? והרב שר ענה, שמקווים שתושלם הבנייה לאחר החגים, כלומר חגי תשרי תש"ן. ואז אמר הרבי: אני רואה שאתה מחייך, סימן שאתה שבע רצון. תגיד להם - כלומר לנו, השלוחים - שאם הם רוצים שאני (הרבי...) אהיה מרוצה, שיעשו חנוכת הבית לפני חמשה עשר באב (תשמ"ט). והרבי נתן לו דולר נוסף, למסור לנו.

"צריך להבין, שבדרך הטבע היה הדבר כבלתי אפשרי לחלוטין! שכן כל שהיה בנוי באותו שלב לא היה אלא שלד בסיסי של הבניין! כשחזר הרב שר ארצה, קרא לנו ואמר: 'יש לי שליחות מהרבי. ראשית, הרבי

ראש עיריית נתניה מר אבי
סאלמה בהתוועדות י"ט כסלו
המרכזית של חב"ד בעיר

**"שמעתי כבר הרבה
ניסים על הרבי
מלובביץ', אבל נס
כזה - שבניין יוקם
ויושלם תוך כמה
שבועות?! הרי
הבניין איננו מוכן?
איך הוא יהיה מוכן
בזמן? - זה נראה לי
כבר נס גדול מדי!"**

"מעודדים ונלהבים מדברי הרבי, החלטנו מיד לקיים את חנוכת הבית ב"ד אב, ויהי מה. ועובדה היא - בסייעתא דשמיא מופלאה, שהנס קם והיה! עד כדי כך, שכשבאו ממשרד העבודה והרווחה לבדוק האם המעונות שבנינו עומדים בתנאי התקן, שאלה אותנו המפקחת, שסיירה במבנה: מתי אתם פותחים את המעון? אמרנו לה: בראשון בספטמבר. היא שאלה: בשנה הבאה? וענינו: לא - השנה! אז היא הגיבה בתדהמה: שמעתי כבר הרבה ניסים על הרבי מלובביץ', אבל נס כזה - שבניין יוקם ויושלם תוך כמה שבועות?! הרי הבניין איננו מוכן? איך הוא יהיה מוכן בזמן? - זה נראה לי כבר נס גדול מדי! אך עובדה היא, שבראשון בספטמבר נפתח המעון ונפתחו כל הגנים, ונפתח הבניין כולו, על 3 קומותיו! כמו שאמר הרבי - כן היה.

"בי"ד באב אכן חגגנו, את חנוכת הבית... וקבלנו לחגיגה, ברכה ארוכה ונפלאה מהרבי. זכינו להיות חלוצים בבניית מבנה מסוג כזה עבור בית חב"ד, וחסידים רבים מכל הארץ הגיעו כדי להשתתף בחנוכת הבית, ואף זכו להפתעה גדולה, שהזמר החסידי הצעיר, דאז, ר' אברהם פריד, הופיע במיוחד, בהופעה מרגשת, בחגיגה זו של חנוכת בית חב"ד."

מנסיעה בקו 601 לאימפריה

אפשר להניח, שהקמת הבניין לא השביעה אתכם...

"כמובן שהקמת בית חב"ד סימנה את להתרחבות גדולה יותר. ב"ה המשכנו והקמנו בית ספר על יסודי לבנות, 'בית רבקה'; וגם סמינר מקצועי-טכנולוגי לבנות אנ"ש, שפעילים ומתפתחים ב"ה, עד

ראוי, בכל מוסד ומוסד - שנדרשים לכך, כוח אדם רב, שעות רבות ומאמצים כבירים. שכל זה הוא, כאמור, רק בכוחו ובברכותיו של הרבי."

"זכינו להיות, גם מן החלוצים, שהביאו שלוחים נוספים, לשכונות העיר. היום, ברוך השם ובלי עין הרע, יש לנו מעל לחמישים שלוחים; וקהילה ענקית של אנ"ש. יש לנו, כשלושים וחמישה, בתי כנסת חב"ד, בנתניה, שכן לכל שליח, יש בדרך כלל, בית כנסת משלו. ולעיתים כשיש לשליח, שליח/ים נוסף/ים, עמו, ואז הוא פותח בית כנסת נוסף, בצד השני של השכונה. בסופו של דבר, כאמור, יש לנו בנתניה, כשלושים וחמישה בתי כנסת חב"ד, פעילים, שבהם לומדים, מתפללים ומתוועדים ומקדמים את כל משפחות אנ"ש; ואת המקורבים, שבסביבה.

"ישנה כמובן, גם את כל הפעילות הענפה, של השליחות, סביב מעגל השנה ומעגל החיים. שעל הפעולות המרכזיות בזה, ממונה ופועל במסירות, השליח הרב נח סוליש שיחי'. שפועל גם בכל מוסדות החינוך העירוניים. בשכונות, פועלים השלוחים שיחיו, איש איש בשכונתו. מהשליחות של חגי תשרי, בפעילות ובמבצעים הגדולים והמגוונים, בחנוכה, בהדלקות מרכזיות בכל רחבי השכונות; ומסיבות והופעות חנוכה, ע"י כל שליח ושליח באזורו. כנ"ל, פעילות פורים ערה ומקיפה - קריאת מגילה בכל האזורים, בכל שעה עגולה, וגם להרבה אנשים פרטיים, הרתוקים למיטה, בביתם. ומסיבות וסעודות פורים, לנוער ולמשפחות. על דרך זה פועלים במרץ ובהיקף גדול, גם בכל מועדי השנה; ובתאריכי יומי חב"ד. ברוך ה', יש לשלוחים גם הזדמנות ואפשרות, לקבל כוח אדם, עזר לפעילות, מאנ"ש, שבכל שכונה ומהמקורבים; ויש כבר, ב"ה, ילדים, דור שני ודור שלישי, מאנ"ש והמתקורבים, שמצטרפים ונותנים יד, לפעילות השלוחים.

"ישנם בנתניה כיום כבר כמה בתי כנסת ובתי חב"ד גדולים ומיוחדים נוספים. בקריית השרון, אצל השליח הרב יצחק טייכטל. בשכונת פולג-עיר ימים, אצל השליח הרב שניאור ברוד. וכעת נמצאים בשלבים שונים של הליכי הקצאת קרקע ובנייה, עוד שבעה בתי כנסת חב"ד חדשים בשכונות. צריך להבין, שכיום, שמחירי

היום. כמו כן, בר"ח אלול תשנ"ד, הקמנו את ישיבת תומכי תמימים - 'תורת מנחם' בנתניה, בהתאם לדרישת וברכת הרבי, להקים תו"ת בכל עיר ועיר. ישיבה חסידית, עם שם טוב, שתלמידים רבים מתדפקים על פתחה ב"ה, מהארץ ומחו"ל, בראשותו וניהולו של הרב משה אורנשטיין שיחי'. היינו החלוצים, להקמת בית ספר 'שלהבות חב"ד' בעיר, המאוכלס ומצליח מאד, בחסדי ה'; כן זכינו להקים ולבנות בדרום העיר את שכונת חב"ד 'גני מנחם', בנייה בהרחבה, למשפחות אנ"ש שיחיו.

"להרים את כל הדברים הללו - וכל כך הרבה מוסדות, המצליחים ומשגשגים ברוך השם - שבהם היום בע"ה, למעלה מ 2000 תלמידים ותלמידות, ברור, שאין זה על פי דרך הטבע כלל. אין זה בכוחנו; הכל הוא מכוחו של הרבי! ואין לכך שום הסבר אחר. גם להשיג את מאות אנשי הצוות ואנשי החינוך בכל המוסדות הרבים, ולנהלם כראוי; גם לשלם, מידי חודש, את שכרם של כל אותם העובדים; וגם לנהל סדר יום

הבנייה עלו ממש בלי פרופורציה, צריכים סייעתא דשמיא גדולה, כדי להצליח להקים בפועל את בתי הכנסת. ברוך השם, עיריית נתניה נותנת ופועלת בהקצאת הקרקע; אך עלינו השלוחים לעמול ולשאת בעלות; ובאחריות על הבנייה, בס"ד.

"כך או כך, היום יודע כל תושב נתניה, שבכל שכונה יש בית חב"ד, בכל שכונה יש בית כנסת חב"ד; ובכל שכונה יש שליח - שאפשר לפנות אליו בכל עניין: בעזרה גשמית, בעזרה רוחנית, ובכל דבר שהוא צריך. שליח הרבי, נמצא שם עבורו."

"כולנו כאחד"

מהו הסוד של ההצלחה של רשת כזאת, של שליחות בעיר אחת?

"כפי שאמרתי, הכל מבוסס על התקשרות לרבי, והשאיפה החזקה של השלוחים שיחיו, למלא את רצונו הק' ואת ציפייתו מאתנו. דבר זה גם קובע את אופי העבודה והקשר והחיבור בין השלוחים כולם. בבחינת: 'ברכנו אבינו כולנו כאחד'."

"בנתניה נקבע ומסודר שכל המוסדות; וכל בתי חב"ד; וכל הפעילות וכו', נמצאים תחת הנהלה אחת. וכל השלוחים מאוגדים יחד, כאיש אחד בלב אחד. במפגשי השלוחים מעלים עניינים שיש לקדם, וכולם נמצאים שם אחד עבור השני ומסייעים זה לזה. וכדברי דודי הרב סלונים ע"ה, שהובאו לעיל: 'תביא את נתניה מתנה לרבי!'

"ושוב אני אומר ומזכיר - שהכל הוא בכוחו ובברכתו של הרבי, המשלח. הוא נותן לנו את הכוחות והוא נותן לנו את האפשרות. ואין פירוש הדבר שאין קשיים - יש קשיים, והרבה. בעולם הזה אי אפשר שהכל ילך בנקל. אך אנו מבקשים מהקדוש ברוך הוא שלא נתפעל מהקשיים, אלא להמשיך כולנו לעמול בלב טוב ובביטחון גמור שהכל יתקדם - וברוך ה', השי"ת עוזר שאכן מצליחים ומתקדמים."

"לוותר על הגילויים בשביל העצם"

. לסיום, בודאי יש לך מה לספר, על התייחסות אישית מהרבי, לפעילותך בנתניה ברכות וחזקת מיוחדים?

"אספר, על אירוע מאד מיוחד שזכיתי לו מהרבי, אירוע שכמדומני שופך אור, על אירועים רבים נוספים, של התייחסות אישית, שזכיתי לה, במהלך השנים בשליחות."

"זה היה בשלהי שנת תשמ"ז, בסוף חודש אלול. הייתי על משמרת בנתניה והתכוננת לראש השנה ולכל חודש תשרי. לתפילות ולאירועים של הימים הנוראים, ושל ימי

את פניהם בברכת 'שלום עליכם' ו'ברוכים הבאים', עם חיבוקים, שמחה ואהבה חסידית. ולבי נחמץ בקרבי."

"ואני חושב לעצמי: איך יתכן שאני כאן אצל הרבי יומיים לפני ערב ר"ה; ואני מתכוון לחזור לארץ? אם אני כבר כאן, למה שלא אשאר לפחות עד אחרי ר"ה? להיות בפ"נ, בתפילות, בתקיעות, בתשליך, בפארבריינגען, בכוס של ברכה וכו' וכו'!"

"אך מיד, שמעתי בלבי, את דברי "השופט השני": ומה יהיה עם הקהילה? כלום הרב מזניח את כל הקהילה! את אנ"ש, שכבר החלו לקבל צורה חסידית, וכל המקורבים והמתקברים! ומי יתפלל את כל התפילות, בנוסח ובמנגינות שלנו, מי יתפלל את הפסוקים של התקיעות ומי יתקע בשופר, כפי ששמענו מהרבי? וכן, מה יהיה עם 'מבצע שופר', 'תשליך' וההתוועדות וכו'?"

"כך הייתי נתון ממש בבחינת 'כף הקלע' ל"ע. מצד אחד, איך אפשר לחזור עכשיו? ומצד שני, איך אפשר שלא לחזור? מכל זה הייתי ממש בנפילת רוח. כמה שהתקדמתי בתור, התעצמה החלטתי, שעל אף הכאב הגדול, עלי לחזור, לתפקידי ושליחותי למען הקהילה בנתניה."

"והנה מגיע הרגע הנעלה, שאני עומד פנים אל פנים אל פני הקודש. הרבי נתן לי דולר וברכני בשנה טובה ומתוקה. והמשכתי ללכת. ולפתע קוראים לי לשוב, הרבי קורא לי...! הרבי מרים בידו הקדושה דולר נוסף, מעניק אותו לי ואומר לי: (בתרגום ללה"ק): "למסור לצדקה בקהילה הקדושה שלך! ומיד הוסיף הרבי, ריבוי ברכות נפלאות, לברכה והצלחה, בכל העניינים, באריכות גדולה, שמעולם לא זכיתי מהרבי, לשפע ברכות נעלה כזה...!"

"מה שהבנתי והרגשתי היה, שהרבי חש בקושי הגדול בו עמדתי, ובהחלטה הנחושה והלא פשוטה שקבלתי על עצמי, לשוב בערב ראש השנה ארצה, בגלל שליחותו של הרבי. לוותר על הגילויים מפני העצם - שליחות הרבי ב"קהילה הקדושה שלך". מילים אלו וברכות אלו של הרבי שמורות איתי ומחזקות אותי ב"ה, עד היום הזה." ■

לי אפילו מה לחלום. שהרי איני יכול לעזוב את הקהילה, המתרחבת והמתפתחת, בימים מיוחדים וקדושים אלו. ובאמת, מאז תחילת השליחות, בשנת תשל"ג, לא זכיתי להיות בר"ה ויוה"כ"פ, אצל הרבי. הייתי משלים זאת בכינוס השלוחים, וכן בחג השבועות, י' שבט, י"ב תמוז ועוד.

"תוך כדי העבודה וההכנות, קבלתי טלפון מידיד נפש מאנ"ש בניו יורק, שאמר לי, בקצרה: אם תגיע אלי מיד לניו יורק, אוכל לתרום לך בע"ה סכום יפה לבית חב"ד בנתניה. לאחר מחשבה זריזה החלטתי להישמע להזמנה, וסיכמתי איתו שאני מגיע בע"ה. מיד למחרת, ביום חמישי כ"ג אלול בשעות הערב, נחתתי בעיר המלך; ועוד באותו לילה, הגעתי לביתו, התקבלתי באהבה, התוועדנו, וגם קבלתי כהבטחתו תרומה יפה ולבבית לנתניה."

"לפתע גם הבנתי במלוא המשמעות שבעקבות נסיעתי זו, אזכה עכשיו להיות אצל הרבי בשבת, 'שבת סליחות', בהתוועדות ובתפילות, דבר שיום קודם, לא היה נראה לי אפשרי כלל! ואכן, השבת ההיא עברה עלי כמו הפתעה ארוכה של חיות ושמחה נפלאים, בכל רגע, בבחינת 'קירוב המאור אל הניצוץ'. במוצאי שבת זכינו לסליחות הראשונות, עם הרבי; ושירת וריקודי 'רחמנא דעני', בעידודו הנמרץ של הרבי. והרגשתי שאין מאושר כמוני!"

"למחרת היום השכמתי להתפלל ולהתכונן למעמד חלוקת הדולרים. זאת תוך כדי שאני מבין שעלי להזדרז לארגן את הטיסה חזרה כמה שיותר מוקדם, שהרי ביום רביעי יחול כבר ערב ראש השנה! נעמדתי בתור הארוך, לזכות לקבל את הדולר והברכות, באופן של 'פנים בפנים', והתור מתקדם לאט לאט. תוך כדי ההמתנה, ראיתי כל הזמן מראות שריגשו אותי מאד: מוניות צהובות של ניו יורק עוצרות מול 770 כל הזמן, אחת אחרי השנייה, ופולטות מתוכן חסידים רבים ומשפחות חסידיות מאה"ק ומכל קצווי תבל. (בפרט שהשנה הזו, תשמ"ח, הייתה כזכור, 'שנת הקהל'). וראיתי כיצד מקבלים

חנוכת המוקד הרפואי של 'לב חב"ד': "מענה לכל חלקי האוכלוסייה"

לאחר למעלה משלוש שנות פעילות ענפה, חנכה המחלקה לייעוץ רפואי של 'לב חב"ד' - ארגון הבריאות מבית צעירי חב"ד, את משכנה החדש והמרווח • באירוע החגיגי השתתפו המד"א דכפר חב"ד הרב מאיר אשכנזי, רבנים, בכירי עולם הרפואה, וח"כ רון כץ (יש עתיד) שהגיע במיוחד כדי להצדיע לפעילות המסורה לכלל המגזרים • פרופ' יהודה אדלר: "זכות של הצלת חיים כפשוטו"

לאחר יותר משלוש שנות פעילות אינטנסיבית של עזרה וסיוע מסביב לשעון, חנכה המחלקה לייעוץ רפואי של 'לב חב"ד' - ארגון הבריאות מבית צעירי חב"ד, את משכנה החדש בכפר חב"ד. המקום החדש יאפשר לצוות המוקד להמשיך ולהעניק מענה מקצועי, לצד שמירה על הדיסקרטיות המתבקשת - עיקרון שעליו מקפידים בארגון מאז הקמתו. המשכן המרווח תוכנן מתוך מטרה לאפשר את הרחבת הפעילות הענפה בשנים הבאות, תוך מתן סביבת עבודה נוחה ומותאמת.

המוקד החדש הוקדש לזכרון נצח על ידי משפחת הנדיבים, הר"ר יוסף ורחל וירצבורג מירושלים. בטקס החגיגי והמרגש נטל חלק המרא דאתרא של כפר חב"ד, הרב מאיר אשכנזי, שנשא דברים אודות החשיבות העצומה של הסיוע שמעניק המוקד. בדבריו הדגיש המד"א כי המוקד מהווה נדבך נוסף ומשלים לפעילות הקודש של שלוחי הרבי בבתי הרפואה ברחבי הארץ. בנוסף, כיבד את המעמד בנוכחותו רב קהילת הרמב"ן, הרב אורון איתאל, קהילה בה משפחת וירצבורג נוטלת חלק פעיל ומרכזי.

אורח מפתיע באירוע היה חבר הכנסת רון כץ (יש עתיד). בדבריו הברכה שלו שיבח ח"כ כץ את פעילות הארגון, והדגיש את ייחודו של המוקד, אשר מעניק מענה מסור לכל חלקי האוכלוסייה והמגזרים השונים ללא כל הבדל ופועל למען כלל אזרחי ישראל.

הרב לוי מנדלזון, מנהל 'לב חב"ד', עמד בנאומו על פועלו הרב של הרב שמעון מוזס, הפועל רבות לפיתוח הארגון בכלל והקמת המוקד בפרט. בהמשך, הזמין את מנהל המוקד והיועץ הרפואי, הרב לייזר כץ, לשאת דברים. הרב כץ שיתף את הקהל מתורתו של הרבי על הגישה הרפואית הנכונה והיחס הראוי לחולה ולמלאכת הריפוי.

אורח כבוד נוסף, שהגיע במיוחד כדי להשתתף ולכבד את המעמד, היה פרופסור יהודה אדלר, מבכירי הקרדיולוגים בארץ. הפרופסור סקר בפני הנוכחים את מצבה הנוכחי של מערכת הבריאות בישראל, והדגיש מתוך היכרותו האישית והקרובה את חשיבותה הקריטית של פעילות הארגון. "זוהי פעולה כבירה של צעירי חב"ד של הצלת חיים כפשוטו", סיכם הפרופסור את רשמיו מעבודת הקודש של המוקד.

'אני חייב ללמוד חסידות!'

"אפשר לומר שאם מקלפים היום את ה'קליפות' החיצוניות, אחד הדברים שהרחוב זועק היום, הוא הרצון והצורך ללמוד את מה שיש לחסידות להציע לנו לחיים"

שיחת היכרות מרוממת עם הרב מנחם מענדל מקוביצקי,

שליח הרבי בשכונת קרית גנים באר שבע

את הקרקע לכך שלאחרי שהשכונה כולה תיבנה ותתאכלס, הרי שכל יהודי שיגיע לגור בשכונה כבר יהיה לו מענה מוכן לכל מה שיהודי רק צריך".

בניין שהוא רחוב

האמת היא שבכלל מגורים במגדלים ובפרט שליחות במגדלים היא סוגיה מעניינת. זה אופי אחר של שכנות, ואופי אחר של שליחות...

"לגמרי. להיות שכן בבניין בעל 136 דירות, כלומר שמתגוררים בו כזאת כמות ענקית של משפחות, דורש ממך כשליח להיות בבחינת "עמדו הכן כולכם", להיות תמיד

לחיי ההקרבה והוויתור הנחוצים לשם מימוש חיים שכאלה.

"ברוך השם, אחרי החתונה זכינו אני ואשתי שתחילי להצטרף לאימפריית השליחות בבאר שבע, בניהולו של הרב זלמן גורליק שליט"א, השליח הראשי בבאר שבע, ולשמש כשליח הרבי לשכונת קריית גנים באר שבע. זוהי שכונה חדשה של מגדלים, הנמצאת בעיצומו של שלב הבנייה. כרגע, השכונה מונה "רק" 4 בניינים, אך ראשית, בכל בניין ישנן 136 דירות! אפשר לדמיין בניין כזה כרחוב שבמקום אופקית הוא פרוס אנכית... רחובות שלמים לגובה. מעבר לכך, ההשקעה כבר עתה מכינה

הרב מקוביצקי נולד וגדל בתוך 'החממה', בכפר חב"ד. "למעשה", הוא אומר, "השליחות ליוותה אותי מגיל מאד צעיר, אבל זה היה יותר מן הצד התיאורטי. מסיפוריהם של דודי המפוזרים כשלוחים ברחבי העולם, מתורתו של הרבי ושיחותיו הק' ומההתוועדויות בשיבה. אכן, ככל שחלפו השנים בתומכי תמימים, ההעמקה במאמרי חסידות, בשיחות ובהתוועדויות של הרבי וההיחשפות לסיפוריהם של השלוחים - הגבירו את התשוקה לממש את רצונו הקדוש של הרבי ולהיות חלק מהצבא החלוץ הפועל לבנות דירה לה' בתחתונים. לצד זאת, גם הלכה והתחדדה המשמעות של יציאה לשליחות, והנכונות

ה'קליפות' החיצוניות, אחד הדברים שהרחוב זועק היום, הוא הרצון והצורך ללמוד את מה שיש לחסידות להציע לנו לחיים. ככל שאני נפגש יותר עם אנשים ומשוחח עמם על החיים, בין אם מדובר ברופא מומחה, הייטקיסט, איש נדל"ן קבלן בנייה, פנסיונר וכו' - אני מזהה בין השורות ובין המילים מסר אחד שבמהותו זהה: 'אני חייב ללמוד חסידות!'

"בשיחותיי במפגשים עם אנשים שנוצרה בינינו היכרות, אני משתדל לשוחח על כך שתורת החסידות מדברת בדיוק על השאלה/הבעיה/האתגר שלהם. אף משתדל להעניק 'טעימה' שמראה ומדגימה כיצד. ובתוך הדברים להציע: אולי נקבע זמן ללמוד ביחד תניא?

"ברור, לא אכחיש שבתחילה מקנן מעט חשש. האם בפועל הלימוד אכן ידבר אל ליבו? מה גם שכמי שגדל לתוך זה מינקות, אנו לא באמת מבינים ומכירים בצורה מספקת איזו זכות וזינו אויז אוצר קיבלנו. עבורנו העושר של תורת החסידות נתפס כדבר המובן מאליו. אבל אחרי שמתחילים ללמוד יחד ונחשפים לעומק ולשגב, רואים בחוש שככל שיהודי לומד יותר חסידות זה משפיע עליו, בגשמיות וברוחניות, מרומם, משיב נפש. עד כדי כך הדברים מגיעים, שגם חבר'ה שבתחילה נרתעו אפילו מלחבוש כיפה בעת השיעור, מניחים היום תפילין בכל יום, ומאמינים שאין עוד מלבדו.

"יותר ממדהים להיווכח כיצד משפחות שלמות משתנות צעד אחרי צעד, ולא רק ברוחניות אלא גם בגשמיות. שמחת חיים, שלוה, חינוך הילדים, עידון בחיי זוגיות. לא בכדי כאשר ישנו שלב בחיים שמתעורר בקרבם ספק כיצד נכון לנהוג הם מיד מבקשים לדעת מה הרבי אומר בנושא זה.

"אציין משהו שהתחלתי אותו לאחרונה, והתוצאות שלו יותר ממדהימות. בג' תמוז שנה זו קבלתי החלטה טובה לסיים כל שיעור וחברותא עם וידאו של הרבי (מהאתר של jam שמחולק יפה לפי נושאים, כך שכל אדם בוחר את שלבו חפץ). הנופך שהחוויה בהתבוננות בדמות קודשו של הרבי מוסיף, והאהבה והחיבור המהיר שיש ליהודים לרבי הוא בלתי נתפס בשכל אנושי..."

מה זה השגחה פרטית

וכיצד אתה מתכוון לכוז סוג של שיעורים? "האמת היא שהשאלה צריכה להיות כפולה, כיצד אני מתכוון לשיעורים כאלה, וכיצד אני חוזר מהם... ובכן, כדי להכין

אחרי שמתחילים ללמוד יחד ונחשפים לעומק ולשגב, רואים בחוש שככל שיהודי לומד יותר חסידות זה משפיע עליו, בגשמיות וברוחניות, מרומם, משיב נפש. עד כדי כך הדברים מגיעים, שגם חבר'ה שבתחילה נרתעו אפילו מלחבוש כיפה בעת השיעור, מניחים היום תפילין בכל יום, ומאמינים שאין עוד מלבדו.

מוכן. לו רק משום שברגע שבו נפתחת דלת הבית שלך ואתה יוצא מן המפתח, אתה עשוי למצוא את עצמך במפגש עם אנשים. למעשה, זו גם ההזדמנות העצומה שישנה בסוג הזה של שליחות, משום שברמה הטכנית מאוד קל להגיע לאנשים ולפתוח איתם שיחת מסדרון/מעלית על החיים. הם פשוט שם, ואתה זה שרק צריך להיות מוכן...

"כיום, אחרי שנתיים וחצי של מגורים במקום, ב"ה, כל יהודי בשכונה יודע שיש לו כתובת שבה יוכל לקבל מענה לכל עניין יהודי; שיש בשכונה שיעורים לגברים ולנשים - בתניא, בגמרא, בהלכה, בפרשת השבוע, והכל מתובל בחסידות ובמאור פנים. כמובן, לצד כל אלו, מתקיימות פעילויות בחגים ובכל התאריכים החסידיים, ערבי נשים, תמיכה לילדות, ביקורי בית משמחים ביום ההולדת, ועוד ועוד."

משפחות שלמות משתנות

אני מבין שאת עיקר הדגש בשליחות שלך אתה שם בלימוד תורה וחסידות. איך בעצם זה עובד?

"אפשר לומר שאם מקלפים היום את

שיעור מסוג כזה אינך יכול להשאיר את הבנת החסידות לשפה של הנפש האלוקית. עליך ללמוד ולהכין את עצמך באופן כזה שתוכל להוריד את התוכן הכי עמוק למילים פשוטות שכל אדם יבין (כולל אתה בעצמך).

"מעבר לכך, או בהמשך לכך, זה שיעור שאתה למד ממנו לא פחות משאתה מלמד בו. ואחרי שאתה רואה מול העיניים אנשים ומשפחות שנהפכות ומשתנות, אתה מתחיל ללמוד את הדברים עוד הפעם, לעצמך, אליבא דנפשיה, ומנסה לקחת את הדברים באותה רצינות בה הם לוקחים. באורח פלא, כתוצאה מכך מגיעות גם אל תוך חיך אותן תוצאות מדהימות שאתה מזהה אצל האנשים שאתה מלמד..."

"אגב, או לא אגב. מקודם הזכרתי את החשש, הטבעי, שמקנן בהתחלה בניסיון להציע לאנשים ללמוד יחד חסידות. אולם עם חלוף הזמן, התוצאות המדהימות שמתחוללות כתוצאה מלימוד חסידות מחזקות את המוטיבציה ואת ההבנה כמה זה חשוב ודחוף. ואחרי שאתה רואה מול העיניים שוב ושוב היאך חייהם של יהודים פשוט הולכים משתפרים בגשמיות וברוחניות, אתה חש חובה בנפשך להציע מהמתנה הנפלאה הזו לעוד יהודים אותם אתה פוגש בחניה/מעלית/לובי/מסדרון או בגינת משחקים, להציע להם חברותא בחסידות.

"וברוך השם היום, לצד כל הפעילויות השוטפות, מבצע נש"ק, מזוזה ותפילין וכו' - יש לי בשבוע ששה שיעורים בספר התניא וכעשרים חברותות ללימוד חסידות, והביקוש הולך וגדל.

"בסופו של דבר, משיעור לשיעור נוצרים יותר ויותר "חסידים סמויים" בכמות ובאיכות שמתמסרים יותר ויותר בנפשם, גופם, זמנם וממונם לרבי ולכל הפעילות של הבית חב"ד. וזה כוח כביר, משום שהחבר'ה הללו לעיתים יכולים להגיע ולפעול גם בקרב אלה שהלבוש החרדי שלי מרתיע אותם.

"הנה דוגמה אחת. לפני כשנה וחצי פגשתי במעלית יהודי שעובד כעו"ד באחד המשרדים המכובדים בעיר, והצעתי לו ללמוד חברותא חסידות. הלה ניסה להתחמק בצורה יפה ולומר שאין לו זמן. אמרתי לו: תתייחס לזה כאילו שאני לקוח שרוצה לקיים איתך פגישה. הוא הרים גבה פתח את היום ואת לי עוד שבועיים בשעה 13:30. אמרתי לו: מצויין תרשום עד 15:00 תפוס ללימוד חסידות. וכך היה. כעבור שבועיים נפגשנו והתחלנו לדבר בשאלה מהי חסידות בכלל. בשל היותו אדם מלומד, שאלותיו היו עמוקות הן בהיבט הכללי והן בהיבט הדתי. אחרי שעה וחצי

הוסיף: ולשנות את החיים גם לכל החברים שלו.

"בהמשך לזה כמובן שזכינו לנסוע לרבי ביחד, ובזכות הביטחון בהשם והאמונה בהשגחה פרטית, בסוף הכל יסתדר לטובה, ובין לבין הוא זכה בדרך לא דרך לקבל דולר של הרבי".

אולי נסיים עם מסר מלב של שליח לאנ"ש?

"מיום ליום בעבודת שליחות יותר מתחדדת אצלי יותר ויותר הנקודה שאנחנו רק צריכים להפנים את מה שאנחנו מאמינים, ולבטוח ברבי שזה באמת עובד. כמו כן, שכל יהודי שאנחנו פוגשים זה בהשגחה פרטית, וכל שאר הסיבות בשכל למפגש זה הן רק 'תירוצים', וגם אם הוא לא רוצה להניח תפילין, הרי שיש סיכוי גדול שעצם קיומה של שיחה נעימה על הרבי ועל תורת החסידות תגרוור אותו לחשוב יותר על אלוקים, ואולי גם על רצון וצורך לפגוש אותך או חסיד אחר". ■

של שיחה ותחילת לימוד התניא, הוא פתח את היום ואת שבתות שבועיים זה הרבה זמן, אז נקבע לשבוע הבא, אחרי שבוע זה עבר לפעמים בשבוע, ואחרי תקופה קצרה התחלנו ללמוד כל בוקר שעה.

"כאשר סיימנו ללמוד את פרק י"ב בתניא הוא החליט שהוא פותח שיעור תניא בבית לכל השכנים והחברים, כי חסיד לא משאיר לעצמו, וכך היה.

"כעבור זמן המשרד עבר תקופה קשה ונסגר, וכך ביום בהיר חייו השתנו. באחת מן ההתוועדויות, אחרי 'לחיים', הוא אמר שגם אחר שלמד את כל ליקוטי אמרים ושער היחוד והאמונה - הוא לא הבין באמת מה זה השגחה פרטית, עד שהוא לא הגיע לתקופה הקשה הזאת, ואז הוא הבין שהשגחה פרטית יכולה להיות גם פגישה במעלית שתשנה לך את החיים, להיות מוכן לכל תרחיש, ולחפש איפה השליחות שלך, בכל מה שקורה לך בחיים, ואולי רק מילה טובה בעלית למישהו יכולה לשנות לו את החיים. ואז אחד הנוכחים שמגיע לשיעורים

מקדש 3.0: בינה מלאכותית, מקדש אמיתי: מאות אלפים נחשפו לסדרת סרטוני אנימציה מרהיבה

במסגרת הפעילות הארצית לימי בין המצרים הופקה סדרת סרטוני אנימציה באמצעות כלי בינה מלאכותית מתקדמים, שהמחישה באופן חי ומרגש את עבודת בית המקדש • הסרטונים הופצו במגוון ערוצים והגיעו למאות אלפי יהודים ברחבי הארץ

סדרת הסרטונים הופצה ברשתות החברתיות, בקבוצות ובקהילות מקומיות, וכן באמצעות בתי חב"ד ושלוחים ברחבי הארץ. בתוך זמן קצר צברו הסרטונים חשיפה רחבה והגיעו למאות אלפי יהודים מכל גוני הציבור.

תגובות רבות שהתקבלו בעקבות הפרסום העידו על ההתרגשות שעוררו הסרטונים. צופים סיפרו כי לראשונה הצליחו לחוש בצורה מוחשית יותר כיצד נראתה העבודה בבית המקדש, וכי התמונות המרהיבות עוררו בהם רצון ללמוד ולהכיר את הנושא לעומק. משפחות, ילדים ומבוגרים צפו יחד בסרטונים ונחשפו לתוכני המקדש בשפה חזותית עכשווית ומושכת.

מטרת המיזם לא הייתה רק להציג את עברו המפואר של עם ישראל, אלא בעיקר לעורר את הציפייה לעתיד - לבניין בית המקדש השלישי ולגאולה האמיתית והשלמה. בהתאם להוראת הרבי, העיסוק בהלכות ובמבנה בית המקדש אינו לימוד תיאורטי בלבד, אלא דרך לבטא את הכמיהה לבניינו ולהתכונן לזמן שבו הדברים יהפכו שוב למציאות.

המיזם המחיש כיצד ניתן לרתום את הכלים הטכנולוגיים המתקדמים ביותר להפצת יהדות, להנגשת תוכן תורני ולעוררות הלבבות. דווקא בימי בין המצרים, שבהם עם ישראל מתאבל על החורבן, זכו מאות אלפי יהודים לראות בעיני רוחם את המקדש בתפארתו, לחוש קרובים יותר לעבודתו ולהתחזק ברגשות הציפייה והייחול לבניינו במהרה.

החשיפה הרחבה היא שלב נוסף במערך הפעילות להחדרת ענייני המקדש והגאולה לתודעה הציבורית. התקווה היא שהלימוד, ההתעוררות והציפייה יזרזו את הרגע שבו נזכה לראות את בית המקדש לא רק בסרטון ובהמחשה, אלא בעינינו ממש - בבניין בית המקדש השלישי, תכף ומיד ממש.

קראת ימי בין המצרים החליטו בצעירי אגודת חב"ד להשקיע השנה באופן מיוחד בהנחלת הוראתו של הרבי לעסוק בלימוד ענייני בית הבחירה ולהעמיק את הציפייה לבניין בית המקדש השלישי. לצד שיעורים, פעילויות ואירועים שהתקיימו בבתי חב"ד ברחבי הארץ, הופק מיזם חדשני שנועד להנגיש את עולם המקדש לציבור הרחב בצורה מרתקת ומושכת.

במרכז המיזם עמדה סדרת סרטוני אנימציה מרהיבים, שהופקה באמצעות כלי הבינה המלאכותית והטכנולוגיות החזותיות המתקדמות ביותר. הסרטונים לקחו נושאים מעבודת בית המקדש והפכו אותם מתיאורים כתובים לחוויה חזותית מלאת חיים, צבע ותנועה.

באמצעות עבודת מחקר, תכנון קפדני ויצירה דיגיטלית מתקדמת, זכו הצופים להצצה לעולמו המופלא של בית המקדש: הכהנים נראו בעבודתם, הלוויים ניצבו על הדוכן ושירתם כמו שבה להישמע, עשן הקטורת עלה בהיכל ואורה של מנורת הזהב האיר את סביבתה. המראות, המוכרים לציבור בעיקר מתוך ספרים, ציורים ושיעורים, הפכו למציאות חיה, מרגשת ומושכת.

הסרטונים הותאמו גם למי שאינו מכיר לעומק את מבנה המקדש ואת סדרי העבודה בו. כל סרטון התמקד בנושא מרכזי, המחיש אותו בשפה ברורה ועורר את סקרנותם של הצופים להוסיף וללמוד על בית הבחירה. כך הצליח המיזם לחבר בין התוכן היהודי העתיק והנצחי לבין אמצעי ההמחשה החדשניים של ימינו.

אנשי מעשה

רגעים מפעילות אנ"ש במבצעים

הרב לוי הגר,

מקהילת חב"ד ברחובות, עובד בתחום גיוס לקוחות לחברת סליקה

מסביב - לא לשכוח להציב את המשפחה במקום הראשון. כי שליחות, מבצעים, נתינה - מתחילים בבית. במשפחה.

רבי. מעבר למילים. הכל בשבילי. המנוע. כמו הווארט הידוע על הפסוק: "ויאמינו בה' ובמשה עבדו" - שעל ידי משה עבדו מתעצם ומתחזק ה"ויאמינו בה'". הרעיה מהימנא - שרועה את האמונה ומחזק אותה. נקודת האמת.

מסר לאנ"ש היום יום של ד' תמוז אומר: "חסיד אחד או תלמיד אחד כאשר נותן לבו דעתו ונפשו על התורה וחיוזקה, פועל ישועות בעיר גדולה בכל עניני העיר, והוא בדרך מלמעלה מדרך הטבע בזכות אבות העולם". כן, דווקא אתה - לא בתפקיד רשמי של שליח - יכול להגיע למקומות שאחרים אינם יכולים. ואיזה תענוג זה! להיות ידא אריכתא של נשיא הדור! ואגב, אם נדקדק, לא סתם זה ה'היום יום' של ד' תמוז. זה המסר של אחרי ג' תמוז! ■

אתה לא השליח בשכונה, אבל אתה רק שליח של הבניין...! והילדים שותפים פעילים מתוך התלהבות הן בדוכן התפילין, הן בפעולות השונות שאנו עושים עם שכנים ובכלל. ב"ה הפעולות הן לא רק שלי אלא גם של אשתי, התומכת והשותפה בפעילות שאנו עושים, ומסורה לענייני קהילת נשות חב"ד הצעירות.

קהילה. קהילות הצעירים של אנ"ש ברחובות. קהילה מלאה חיות, אחדות, חברים וחסידים נפלאים. פשוט מתנה. איך אמר לי פעם חבר? 'אמנם יקר ברחובות, אבל ההון האנושי של הקהילה עולה על הכל'.

משפחה. שליחות חיי. הדבר הכי יקר שהקב"ה העניק לי. משתדל - יחד עם זוגתי תחי' המהווה מקור כוח עוצמתי עבורי - לייקר את המתנה, ולהשקיע מעצמי על מנת להיות איתם ולתרום להם רגעי איכות חסידיים ובכלל, ובתוך כל העיסוק והנתינה

קביעות עיתים. חברותא בכל יום ב-6 בבוקר, חוק בל יעבור, ללימוד חסידות למחצית השעה. חברותא זו מצטרפת ללימודי גמרא, הלכה, ושיחות במהלך השבוע ובפרט ובמיוחד בשבת קודש. כי הם חיינו ואורך ימינו.

מבצעים. למרות שרוב הזמן עובד מרחוק, כשמגיע לעבודה למפגשי רענון וכדומה - תמיד משתדל להכניס גם עניין רוחני. הנחת תפילין, אות בספר תורה. בכלל במובן מסוים אני "הרב" של החברה, ופונים אליי כשעולה צורך בכל עניין יהודי. כמו כן, לקראת חג הפסח משתדל לחלק מצות שמורה לקולגות, גם אם זה כרוך בנסיעה אישית למרחקים. מעבר לזה, מזה מספר שנים, מפעיל ב"ה דוכן להנחת תפילין באופן קבוע בכל יום שישי. מעשה שמביא המון חיות וברכה. משתדל לא לפספס, ואם עולה צורך - דואג לממלא מקום.

רגע מיוחד. יש המון וקשה לבחור. אותי מרגש במיוחד כשיהודים מגיעים לדוכן ומשתפים אותי בתמימות טהורה בחיבור שלהם לקב"ה. היה יהודי שניגש אלי ואמר לי, משהו שחימם את ליבי, שכל פעם שהקב"ה מביא על עם ישראל משהו טוב - נסראללה מחוסל וכו' - הוא יוצא למרפסת ומסמן לאלוקים לייק עם היד. תמימות פשוטה של יהודי. לפני שאני נוסע לרבי, אני מציע לאנשים לכתוב מכתב לרבי. לא פעם מגיעים אלי אחר כך יהודים ואומרים תודה, שהבקשה התמלאה. זכור לי רגע מאוד מרגש: אדם שידעתי שלבתי ל"ע לא נולדו עדיין ילדים - ולא ידעתי האם וכיצד לשאול אותו בעניין - יום אחד הגיע אלי לדוכן ונישק לי את ידי, כחסידי של הרבי. 'קרה נס', אמר, 'עדיין אסור לי לספר... אבל קרה נס'.

מבצעים במשפחה. בשביל הילדים - לצאת עם אבא לדוכן הנחת תפילין זה פרס, רגע שהם מחכים לו ושמחים לקראתו. הילדים גם יודעים שאני לא שליח במובן הרשמי, אבל מצד שני יודעים שאנחנו השלוחים בבניין. פעם אמר לי בני: 'אבא